

Kuoron johtaja

NATALIA MALTIZOVA

Natalia Maltizova aloitti musiikkiopintonsa Pärnun musiikkiopistossa Virossa. Hän täydensi opintojaan Pietarin konservatoriossa, josta valmistui kuoronjohtajaksi erinomaisin arvosanoin. Natalia on johtanut Pietarin musiikkiopiston kuoroa ja konsertoinut sen kanssa Venäjällä, Suomessa ja Virossa.

Forssan Kamarikuoron, Nuorisokuoro Kuhankeittäjien ja Viihdekuoro Kehrien johtajaksi hän tuli Forssaan syksyllä 1995. Naiskuoro tuli mukaan syksyllä 1999.

Natalia on toteuttanut kuorojensa kanssa useita isoja yhteisprojekteja, mm. Ave Maria ja Bachin Magnificat -konsertit ja suuren suosion saavuttaneet Beatles-konsertit.

Viihdekuoro Kehrien valttikorttina on ollut yhteistyö Jukka Kuoppamäen kanssa, josta tuloksena on levy ja useita televisio-esiintymisiä. Natalian ammatitaito ja karisma on kasvattanut kuoron taitoja, joka on myös tunnustettu valtakunnallisesti Viihdekuoroliiton järjestämissä kilpailuissa hyvinä sijoituksina.

Viihdekuoro Kehrät jo 25 vuotta opiston kuorona

Viime syksynä tuli kuluneeksi jo 25 vuotta Viihdekuoro Kehrien perustamisesta. Kuoron perustamiseen oli aikanaan sosiaalinen tilaus. Kun itsestään perustetun kuoron turvalliseksi kodiksi osoittautui alusta alkaen kansalaisopisto, joka on siitä lähtien vastannut katkeamatta kuoron hyvinvoinnista. Kuorotoiminta sopii mitä parhaiten nimenomaan kansalaisopiston toimintamuodoksi, onhan se ihmisten vapaata ja kehittävää harrastustoimintaa.

Alkuvuosina kuoron vetäjinä toimivat itsekin kuorotoimintaa harrastavat ihmiset, kuten esimerkiksi Leija Lehtinen, opiston monivuotinen tuntiopettaja ja varsinaisesti kuoron perustaja ja alkuvuosien sielu. Hänen jäädessä tehtävästä ”eläkkeelle” vuonna 1993 toimivat seuraavina vuosina kuoron vetäjinä musiikin ja teatterin monitoimimies Seppo Lukander ja hänen jälkeensä kanttori Esa Lahti. Heidän toimikautensa jäi kuitenkin varsin lyhyeksi, sillä syksyllä 1995 otettiin suuri edistysaskel kuorotoiminnan kehittämisessä Forssassa, kun Lounais-Hämeen musiikkiopisto ja aikuisopisto perustivat yhteisen musiikinopettajan viran, johon aikuisopiston puolelta liitettiin nimenomaan kuorotoiminta. Kun vielä virkaan palkattiin sellainen aktiivinen ja energinen ihminen kuin Natalia Maltizova, oli kaikki mahdollisuudet kuorotoiminnan pitkäjänteiselle kehittämiselle taattu. Ja tulosta alkoi syntyä: kuorolaisten määrä lisääntyi, ohjelmisto monipuolistui ja mikä tärkeintä, esiintymiset ja konserttien järjestämiset lisääntyivät moninkertaisesti.

Opiston kannalta Viihdekuoro Kehrien toiminta on ollut tärkeää aina, olemmehan saaneet Kehristä vakioesiintyjän opiston juhliin, kuten joulun- ja kevätjuhliin ja viimeksi opiston 80-vuotisjuhlaan viime syksynä. Kehrät on esiintymisillään vastannut nimenomaan juhlien laadun tasosta. Eivätkä Kehrien esiintymiset ole pelkästään rajoittuneet opiston juhliin, vaan kuoro on voinut osallistua myös muunkin opistomaailman nähtävillä, kuten monet esiintymiset Hämeen ja Uudenmaan opistopiirien Kevät-Maaria-juhliin osoittavat. Hämeen opistopiiri jakaa vuosittain vuoden opistolaisryhmäpalkintoa. Aikuisopiston esityksestä Viihdekuoro Kehrät valittiin vuoden 2000 Hämeen opistolaisryhmäksi. Onnittelut!

Kehrien toiminta aikuisopiston kuorona on mahdollistanut pitkälti sen, että kuoron toiminta on taloudellisesti turvattu kaupungin kustantamien päätoimisen opettajan sekä harjoitus- ja esiintymistilojen suhteen. Toivon, että kyseinen suuntaus jatkuu myös kauas tulevaisuuteen, onhan Kehrien toiminnasta molemminpuolista etua: kuoro tekee Forssaa myönteisesti tunnetuksi maailmalla ja Forssa vastaavasti antaa hyvät toimintaedellytykset kuorolle tähän tärkeään tehtävään.

Onnea ja menestystä 25-vuotiaalle Viihdekuoro Kehrille

Jukka Nummelin
rehtori
Forssan aikuisopisto

Tervehdys Kehrille

Noin 24 vuotta sitten innostava forssalainen tanhuohjaaja Leija Lehtinen pyysi minua avukseen lauluryhmän johtajaksi. Hän opiskeli Klemetti-opistossa kuoronjohtoa, mutta tunsikin kuulemma vielä avuttomuutta tehtävässä – ei ollut tarpeeksi rohkea. Oli hän kumminkin rohkeana naisena aloittanut lauluryhmän vetämisen ja saanut mukaan soitinryhmänkin. Lupauduin olemaan ”toisena kätenä” jonkin aikaa. Syyskauden sitten toiminkin lauluryhmän harjoittajana ja lauloimme mm. Chydeniuksen laulua: ”Kalliolle kukkulalle”, mikä oli niihin aikoihin ihan tuore sävellys tuttuihin sanoihin. Kokosin myös harvemmin laulettuja suomalaisia kansanlauluja sikermäksi ikivanhasta pienestä kirjasta, jonka olin joskus löytänyt jostakin vanhojen nuottien kaupasta. Soitinryhmän pojat tekivät melodioihin kivat sovitukset ja välisoitot, lienevätkö tallessa?

Lauluryhmä ei ollut suuren suuri, alun toistakymmentä laulajaa. Alussa he pelkäsivät useampiäänistä laulamista, mutta kyllä sekin pikkuhiljaa lähti kehittymään. Nimeäkin ryhmälle pohdittiin jo silloin.

Oma osuuteni jäi vain syyskauteen, mutta olen lämpimin ajatuksin ja mielenkiinnolla seurannut lauluryhmän kehitystä nykyiseen vaiheeseen. Olen myös ajatellut, että kyllä se Leija teki aikoinaan hyvän työn perustaessaan Forssaan kuoron, joka pystyy nykyisellään tasokkaasti esittämään viihdemusiikkia. Se nimittäin ei ole ollenkaan niin helppoa kuin luulisi. Sen vain pitää vaikuttaa helpolta!

Nykyinen kuoronjohtaja Natalia Maltizova saa vastustamattoman eloisalla temperamentillaan laulajista irti rohkeata iloisuutta, joka pistää kuulijankin jalan tapaillemaan tahtia ja hymyilemään, jopa laulamaan mukana. Tätä herkkua toivomme jatkossakin!

Lämpimästi onnitellen ja hyvää jatkoa toivotellen

Kerttu Rautio-Mansikkaniemi

Musiikkiopiston onnittelet

Kehrat on noussut viime aikoina suureen valtakunnalliseen tietoisuuteen monien suurten produktoidensa avulla. Pelkästään Jukka Kuoppamäen kanssa tehdyt konsertit ja levytykset ovat saaneet aikaan sen, että kuoro elää uutta nousukauttaan. Kaikesta tästä voidaan kiittää erityisesti kuoron karismaattista johtajaa Natalia Maltizovaa, joka itseään ja kuorolaisia säästämättä on vienyt Kehrien iskukykyä aivan uusille ulottuvuuksille.

Nyt voidaan puhua jo ilmiöstä, joka on ainutlaatuista vieläpä kuorotoiminnassa. Lyhyessä ajassa Natalia on saanut viritettyä kuoron ja orkesteriin sellaista hehkoa ja musiikillista intohimoa, joka vakuuttaa paatuneemmankin kuulijan sielun. Kuoron taiteellinen taso on korkea ja kuorolaisten synergia toimii ainutlaatuisella akselilla. Laulajia on kaikista Lounais-Hämeen kunnista ja repertoaari samoin kuin tulkinnallinen kapasiteetti kasvavat konserttien myötä.

Lounais-Hämeen musiikkiopisto onnitteleekin 25-vuotiasta Viihdekuoro Kehriä kaikesta siitä luovasta ja imponoivasta työstä, jota sen koko organisaatio on saanut aikaan Forssan seudun musiikillisessa maaperässä.

Seppo Kallio
Rehtori

Leija loi –

*Naisellisella
sinnikkyydellä
kuoroviihdettä
kansanmusiikista
musikaaleihin*

Natalia jatkaa...

Kansalaisopiston kuoro Pohjalaisten järjestämässä lauluillassa 27.4.1974. Kuoron johtajana ennen Kehriä toimi Sinikka Riiho.

Perinteisen väittämän mukaan merkittävien inhimillisten tapausten taustalta löytyy aina nainen. Asiaa ei käy kieltäminen, mutta Kehrien tarinassa totuus on toisenlainen. Kehrät ovat olemassa siksi, että neljännesvuosisataisen historian aikana EDESSÄ on aina ollut nainen. Säännön vahvistaa kaksi miestä, joista kumpikin piti varttinää vuoden. Ja koko ajan kautta vuosien miesten äänistä on kuorossa koetettu selviytyä niukkuutta tasaamalla.

Musisoinnin synnytti 70-luvun alkupuoliskolla Leija Lehtinen, forssalaisen naisvoimistelun, liikunnan ja kansantanssin tulisieluinen tahtonainen. Tanhuinnostus roihusi kansalaisopiston piirissä korkein lieskoin ja vuosittainen Hoijakka-tapahtuma sen kun laajensi harrastusta.

Kun tanhutessa tarvittiin pelimanneja, Leija sai aatteen täydentää taiteellista vaikutelmaa lauluryhmällä, joka esiintyi laajemmalle yleisölle juuri Hoijakassa. Laulajat olivat toki tuttuja, lähinnä Sinikka Riihon johtaman kansalaisopiston viihdekuoron piiristä. Jatkuvuuden taatukseen Leija Lehtinen kutsui syyskuun lopulla 1975 koolle kokouksen, jossa perustettiin Forssan Tanhuujien lauluryhmä.

Perustajajäseniä oli kymmenkunta. Syksystä joulukuun he kokoontuivat ja sitten törmättiinkin jo johtajapulaan. Ympäripuhutuksi ei saatu ketään ja pohjavire vaikutti siltä, etteivät pätevinä musiikki-ihmisinä itseään pitäneet isommin arvostaneet soitinryhmän säestyksellä tapahtuvaa viihteellistä laulanta.

Leija Lehtinen johti ryhmää vuoden, sai muutamaksi kuukaudeksi ruoriin Kerttu Rautio-Mansikkaniemen, kunnes huomasi jäävänsä jälleen johtotähdeksi. Tähti loisti peräti vuoteen 1993 saakka. Ensimmäiset säestäjät olivat Onni Ahlroth, viulu ja Kauko Laitinen, hanuri. Kauko Laitinen jaksaa jatkaa yhä.

Ryhmän ensimmäinen julkinen esiintyminen näyttää tapahtuneen lokakuun lopulla 1978 lounaishämäläisten kansanmusiikin harrastajien tapaamisessa. Mukana oli 17 esiintyjää. Syyskaudella 1979 esiintymisiä kerrotaan olleen jo kahdeksan ja uudelle kymmenluvulle tanhuttaessa kuoro otti nimekseen Kehrät.

Kuoron ensiesiintymiseensä vei sen perustaja Leija Lehtinen vuonna 1978, Leija takana oikealla..

”Jos haluaa pysyä paikallaan, on juostava lujaa!”

Keikkoja alkoi tulla. Viihdekuorolle löytyi sosiaalista tilausta kansalaisopiston omien tilaisuuksien ohella rahamaailman ja talouselämän puolelle. Siinä samalla syntyi mediajulkisuutta – nostetta Kehrien sävelmaailmaan.

Juuri vuosikymmenen vaihteen kummankin puolen Kehrien kuva koristaa sanomalehtijuttuja, jotka muuten käsittelevät vakavia yhteiskunnan ilmiöitä.

Ajankuvaa: ”Lähinnä työmarkkinaosuudesta riippuu, pystytäänkö vielä ensi vuonnakin inflaatio pitämään alle kansainvälisen keskitason ja näin kohentamaan kilpailukykyämme, sanoi pääjohtaja Matti Ranki puhuessaan Forssan-Tammelan Säästöpankin uusittujen toimittolien tutustumistilaisuudessa”.

Lehtikuvassa pääjohtajan taustalla seisoo Kehrät. Nyt vuosikymmenten jälkeen voidaan huomata, että Kehrät on parantanut vauhtiaan, taloudelliset liturgiat ovat ennallaan, mutta pankki ja pääjohtaja ovat poissa.

Samoilta vuosilta kannattaa lainata vielä pari profetiaallista sitaattia, joita kumpaakin todisti ja säesti Kehrät.

Rehtori Lauri Uusi-Hakimo kansalaisopiston kevätkuullassa 1979: ”Kun yhteiskunta alkaa olla taloudelliselta rungoltaan valmis, on mentävä henkisemmille alueille, korjaamaan sitä mikä taloudellisen kilpailun aikana on unohtunut. Vaalimaan ihmisten hyvinvointia ja terveyttä, sivistys- ja kulttuurielämää.”

Laittamattomasti asetti sanansa myös yleisradion silloinen ohjelmajohtaja Pekka Silvola perinneillassa Forssan Kerholassa: ”Jos haluaa pysyä paikallaan, on juostava lujaa! Tarvitaan uutta asennoitumista, perinteiden renessanssia – vanhaa pohjaa, jolle kansanmusiikki on luonut voimallisesti tietä, jotta tämä mikroprosessien maailma tulisi ihmisille sopivammaksi.”

”Tarkoituksena viihdyttää kansanomaisesti ja taidolla”

Kahdeksankymmentäluvun vakiintumisen vuosina Leija Lehtinen muistutti haastatteli-joille, että Kehrien perustana on kansanmusiikin tunnetuksi tekeminen, vaikka ohjelmistoon kuuluukin musikaaleja, romanttisia tangoja ja valsseja.

”Ohjelmistoon on pyritty ottamaan etenkin ennen esittämättömiä lauluja. Ryhmällä on omia sovittajia, entisiä forssalaisia, jotka ovat musiikin eri alojen ammattilaisia. Olemme esittäneet mm. tunnetun, alkujaan forssalaisen kansanmusiikin kerääjän, Paavo Tammisen pelimannikappaleita. Myös Tammelasta kotoisin olevan Yrjö Liinaharjan laulut ovat Kehrille tuttuja”.

FL arkisto

80-luvulla kritiikki kertoo yhtyeen eittämättömän valtin olleen luonteisuus.

teellistä, mutta mistä saisi lisää miehistä voimaa lauluryhmään.” Forssan Lehden Pirkitta, toimittaja Marjatta Syrjänen, muisti aina suopeasti mainita Kehrät: ”Ei se määrä, vaan se laatu”.

Kohtalaisen tutusti ja turvallisesti johtoajatusten määrittelemillä nuoteilla laulettiin vuosikymmen loppuun ja vielä huippaus seuraavaakin. Tutusti pysyteltiin lähinnä kotonurkilla. Kauempana käytiin vain Hämeen Kansanmusiikkiyhdistyksen kevätsoitoissa sekä Kansalais- ja työväenopistojen liiton Kevät-Maarian juhlissa. Kahdessa vuosikymmenessä konsertteja kertyi 180. Vuonna 1985 poikettiin Södertäljessä ja 1990 vierailtiin Puolan Lowiczissa.

Ulkomaan matkat tulivat kuvaan mukaan. Vuonna 1990 vierailtiin Puolan Lowiczissa (kuva vas.).

Kaksi kertaa käytiin Viron Pärnussa, missä konsertteihin on aina saatu innostunutta yleisöä, sillä kaupunki on kuoronjohtajan kotipaikka.

Vain kaksi vuotta 15-vuotiskonsertin jälkeen vuonna 1993 kuoron perustaja Leija Lehtinen katsoi, että hänellä oli päivä pulkassa.

Vuonna 1993 Kehrien elämää hämmensi kaksi asiaa ylitse muiden. Laulu- ja soitinryhmästä korotettiin virallisesti VIIHDEKUOROKSI ja jouduttiin luopumaan tutusta johtajasta ja iäkäidistä. Leija Lehtinen katsoi, että hänellä on päivä pulkassa.

Ankaran talkoopainostuksen jälkeen johtajaksi ympäröidettiin Seppo Lukander, mutta monitoimisen miehen aikaa riitti vain vuoden. Seuraavaksi ympäröidymisen uhriksi joutui Esa Lahti ja vuoden pestiksi suipeni miehen tie tälläkin kertaa.

Natalian aikaan slaavilaisella temperamentilla

Nyt johtoon saatiin juuri Forssaan Muoniosta muuttanut pietarilainen kuoronjohtaja Natalia Maltizova. Alkoi aivan uusi aika. Kuorolaiset huomasivat tuota pikaa, että ovat saaneet joukkoonsa innostuneen ja innostavan ihmisen, joka tekee hyvää työtä eikä laske tunteja.

Hän pääsi – tai joutui – aloittamaan arvokkaasta päästä, harjoituttamaan kuoron 20-vuotiskonsertin. Se pidettiin maaliskuussa 1996 ja kritiikki oli raivokkaan kiittävä. Pertti Munck kirjoitti, että ”Kehrat aloitti konserttinsa tavallaan juuriltaan, kansanlauluilla. Kuoron alkuperäinen äiti Leija Lehtinen toi aikoinaan juuri tuon musiikinlajin kuoron perusohjelmistoksi. Noista ajoista on Kuhankoskessa vettä ryöpynnyt 20 vuotta. P. Maltarin valssi soi silti konsertissa tuoreena kuin Tammen ruisleipä aikoinaan”.

Vauhtiin päästyään P. Munck arveli, että ”jos Kehrien tulevaisuus on johtajasta kiinni, niin tällä hetkellä tavoitteet voidaan asettaa vaikka kuuhun. Natalia Maltizovassa kuorolla on johtaja, jonka ammattitaito on korkeata luokkaa. Natalia ja Kehrat, laulakaa toisillenne ja meille (ainakin) toiset kaksikymmentä vuotta!”

Toivomuksesta on vasta viisi vuotta kulunut.

Natalia Maltizovan aika alkoi heti haastavalla työllä. Kuoron 20-vuotiskonsertti maaliskuussa 1996 sai kiittävät arvostelut.

Viisi vauhdikasta vuotta, joiden kuluessa näyttää ainakin yksi ikuisuusasia korjaantuneen; miesääniä on saatu lisää. Samalla matkaa pienestä kuorosta on tullut suuri, 40 hengen musiikkiperhe.

Musiikki ei tunne rajoja – eikä Kehrät. Vuonna 1998 se saavutti kolmannen sijan Hämeenlinnan viihdekuoroviikon valtakunnallisessa kilpailussa ja vuotta myöhemmin sijoitus kirkastui hopeiseksi Tampereella, jossa kuorojen tehtävänä oli laulaa Juice Leskisen musiikkia.

Valtakunnallisessa viihdekuorokilpailussa Tampereella Kehrät lauloi itsensä Juice Leskisen sävelin hopealle...

...kotona kohotettiin malja.

Kuoppamäki innostui kummisedäksi

Vaikka Runeberg aikoinaan runoili, että ”maine kasvaa Tampereella vaan”, Kehrät on huolehtinut maineestaan monipuolisemmin. Hulina alkoi oikeastaan sattumasta. Natalia Malti-

Turun Elyseareenalla 1999 televisoidussa suuressa itsenäisyyspäivänkonsertissa Kehät järjestäytyi suomenlippumuodostelmaan. Kuoron harmiksi hyvää ideaa ei ruudussa nähty.

zova tutustui kirjastossa Jukka Kuoppamäen musiikkiin, innostui ja otti puheenjohtaja Teuvo Nyssösen kanssa maestron yhteyttä. Alkoi hedelmällinen yhteistyö, joka johti yhteisiin konsertteihin 1997, oman levyn tuottamiseen 1998 ja TV-esiintymiseen suuressa itsenäisyyspäivän aaton tanssiaiskonsertissa 1999.

Jukka Kuoppamäki kehuu Kehriä mainioksi sekä ääniainekseltaan että rytmitajultaan. ”Tämän kuoron luokse kannattaa piipahtaa Saksasta vaikka vain harjoituksen vuoksi. Natalia tuo kuoroon elävyyttä ja slaavilaista temperamenttia.”

Natalialla on ammattitaitoa vaikka jaettavaksi; 9 vuoden ammattiopinnot Pietarissa ja vankka käytännön kokemus. Hän tekee työtään koko suurella sydämellään. Musiikki on hänen elä-

Kuva Seppo Pessinen

Natalia tutustui Forssan kirjastossa Jukka Kuoppamäen musiikkiin

....ja innostui. Kuoron puheenjohtaja Teuvo Nyssösen kanssa lähdettiin luomaan näkyvyyttä ja kuuluvuutta isommille estradeille. Myös Jukka Kuoppamäki innostui, mikä näkyy kuoron viimeisen viiden vuoden keikkakalenterissa.

Kuva Marko Kullanen

Levynteko tavalliselle kuorolaiselle on jännittävää puuhaa. Kappale on saatu "purkkiin" - sitä pitää heti päästä kuulemaan.

Natalia Maltizova tekee työtään sydämellä, Jukka Kuoppamäelle se viestittää, että ihminen rakastaa harrastustaan. Levynjulkistamiskonsertissa oli suuren juhlan tuntua. Konsertti Forssan Feeniksissä 1998 sai salin täyteen väkeä. Tanssiseura Fortuksen tanssijat toivat koreografiaa musiikin mausteeksi.

mänsä. Jukka Kuoppamäki puolestaan haluaa kutsua itseään amatööriksi, ”koska se sisältää viestin, että ihminen rakastaa harrastustaan”.

”Sinua en unohda” -levy ja sen julkistamiskonsertti saivat suopean arvostelun. Turun Sanomat kirjoitti, että ”se oli suuri voimannäyttö ja samalla osoitus kuoron valtavasta kehityksestä ja määrätietoisestä asenteesta. Samaa voi sanoa myös orkesterista, joka venyi loistaviin tuloksiin kappaleesta toiseen”.

Hämäläiseen luonteeseen kuuluu annos itaruutta, kun tulee tunnustuksen antamisen paikka – varsinkin vieraille. Mutta Natalia näyttää sulattaneen hitaammatkin jahkaajat. Loimijoen rantamilla kuulee usein tätä nykyä, että ”Natalia Maltizova on parasta mitä lounaisen Hämeen kulttuurille on tapahtunut vuosikymmeniin”!

Siinä on paljon sanottu. Ja siinä oli vuosi sitten keväällä ällistyttävää innostusta, kun musiikkiväki suorastaan riehaantui Natalian ideoimasta forssalaiskuorojen yhteisestä Beatles-konsertista. Kansa vaati raivokkaasti uusintaa ja sai yllätyksen; ”Venäläisten laulujen illan”. Tupa oli jälleen täysi. Yleisö osoitti kiittolisuutensa kansainvälisyydestä ja varsinkin siitä, että paikallisten kuorojen yhteistyö pelaa ja kantaa kauniisti hersyviä helmiäisiä.

Vuodesta 2000 kehräytyi supervuosi, jota kuorolaisten kelpaa kultaisesti muistella kun he hamassa tulevaisuudessa kiikkustuolistaan saavutuksiaan lastenlastenlapsilleen hyräilevät.

Kuoro vei onnittelut Jukka Kuoppamäen 40-vuotistaiteilijajuhlaan. Forssan kaupungin tervehdyksen juhlija sai Henna Aaltosen Forssa-kuvan muodossa.

Vuodesta 2000 kehittyi Kehrille supervuosi. Loppusyksyllä päästiin Bumtsi Bum -ohjelmaan näkemään paikan päälle, miten juontaja Marco Bjurströmillä heiluu kaikki mikä liikkuu.

Syksyllä he esiintyivät MTV 3:n Bumtsi Bum -ohjelmassa ja läheltä pääsivät näkemään, miten juontaja Marco Bjurströmillä heiluu kaikki mikä liikkuu.

Itse oikeutetusti he olivat mukana Jukka Kuoppamäen 40-vuotistaiteilijajuhlassa Helsingin kulttuuritalossa. Omien kappaleiden lisäksi Kehrät olivat taustakuorona, kun suuret tähdet, Katri-Helena ja Jari Sillanpää duettona vakuuttivat, että ”Tästä alkaa rakkaus”!

Juhlassa taustakuorona esiintyminen suurille tähdille Katri-Helenalle ja Jari Sillanpäälle sai kuorolaiset innotumaan yhteiskuviin.

Vaikka kuoro olisi kummoinen tahansa – kultakurkuista silkkilangalla yhteen solmittu, valtakunnallista medianäkyvyyttä ja -kuuluvuutta on vaikea saavuttaa. Kuorolaiset ovatkin valmiit kajauttamaan kunniamarssin vuodesta 1997 puheenjohtajana näihin päiviin saakka toimineelle Teuvo Nyysöselle, joka aivojansa, vaijojansa ja aikojansa säästämättä on tasoitellut Kehrien tietä isommille estradeille.

Verottaja ja muut karut realiteetit

Vaikka Kehrät on saanut laulaa ja soittaa etupäässä kiittävän kritiikin kannustamana, se ei silti merkitse, että alati kuljettaisiin kuin yli kukkien. Kaksitoista vuotta kuorossa laulanut Sirpa Oksa muistuttaa, että ”otamme harrastuksemme tosissaan – emme tosikkomaisesti”. – Meillä on hyvä henki, innostava ilmapiiri ja homogeeninen joukko persoonallisella tavalla. Olemme kovia juttelemaan kahvikupin ääressä, mutta taiteellista kurittomuutta ei koetella.

– Harjoitukset ovat vaativia nykyään ja yhä ylös yritetään. Opiskellaan ihan teoriatasolta – ja nykyään käy yhä tärkeämmäksi koreografiakin!

Mitä eroa on näyttelemisellä ja kuorossa laulamisella, kulttuurin monitoimimies Seppo Lukander?

– Ei itse asiassa mitään. Molemmissa vaaditaan ehdotonta kurinalaisuutta. Vaikken itse ole enää mukana, olen hyvilläni kuoron erinomaisesta edistymisestä. Sana viihdekuoro mielletään usein alakanttiin laulelmaporukaksi, mutta Kehrien kohdalla puhutaan korkean tason kuorosta. Nataliaa pitää ihailla – miten hän jollakin kumman konstilla loihtii ihmisistä esiin yhä uusia puolia.

Jos joku vieläkin kieltäytyy uskomasta kulttuuritoiminnan karuja realiteetteja, niitä on luetavissa Kehrien toissa vuoden toimintakertomuksesta sihteerin, Kari Saarisen kynästä. – Vuoden aikana hakeuduimme yhdistysrekisteriin ja kuoromme rekisteröitiin nimellä Viihdekuoroyhdistys Kehrät. Esiintymisissä käytetään edelleen vanhaa tuttua nimeä Viihdekuoro Kehrät. Lisäksi saimme VEROTTAJALTA ennakkoveronumeron. Solmimme myös asiakassopimuksen Gramex ry:n kanssa.

Lisää faktaa: – Kuoromme sai myös kutsun saapua esiintymään Floridaan Suomi Talolle itsenäisyyspäivänä, mutta asia siirrettiin tulevaisuuteen. Matkasta aiheutuvat kustannukset päätettiin kattaa osittain kuoron varoista. Tästä syystä järjestämme jatkossakin arpajaisia, myyjäisiä ym. rahanhankintatempauksia.

Miten se menikään? ”Kehrää, kehrää tyttösein...

Unelmista totta...

Tiettävästi Kehrät kehrää itsensä syksyllä Tunisiaan esiintymään. Se merkitsee jälleen varainhankintatempauksia ym.

Ei pysähdy värttinä – ei vaimene rukki!

Kauko Laitinen muistelee

Olin läsnä kun järjestettiin nimikilpailu, jossa Kehrät sai nimensä. Kaikenlaisista ehdotuksista yksi on jäänyt mieleen. Silloin pidettiin harjoitukset torstaisin. Yksi ehdotus perustui tälle pohjalle ja olikin ”Torskat”. Ajattelin tuolloin, että onpa hyvä, ettei harjoitukset ole perjantaisin.

Silloisen kansalaisopiston tanhuujien lauluryhmän viulistina ollut Onni Ahlroth otti minuun yhteyttä ja pyysi mukaan. Ohjelmisto koostui tuohon aikaan kansanmusiikista.

Erkki Hellsten soitti hanuria, Tammisen Mikko kitaraa, viulisteja olivat Merja Ilvesmäki, Riitta Vakkala ja Erkki Halmesaari. Basistina oli puolestaan Aarne Tuomola. Laulajien määrä pyöri kymmenestä viiteentoista.

Esiintymiset koostuivat pääosin opiston juhlista, mutta lisäksi muistan esimerkiksi Säästöpankin avajaiset Forssassa. Aluksi esiinnyttiin yhdessä tanhuujien kanssa, sittemmin alettiin tehdä omaa esitystä enemmän.

Jo alkuajoista mukana olleen kitaristi Pertti Jalkasen myötä ohjelmisto alkoi monipuolistua. Josain vaiheessa olin itse tovin poissa riveistä.

Palattuani alkoi tulla mukaan sovituksiani. Musiikillisen koulutuksen puuttumisen tuloksena sovitukset tulivat ”hihasta”. Mielestäni tästä syystä niistä tuli enemmän tai vähemmän onnistuneita. Muistan eräänkin kuorosovituksen, Pauli Maltarin Kuhankosken valssin, joka sitten esitettiinkin. Rohkaisin Jukka Ritakorpea ilmaisemaan mielipiteensä sovituksesta, jonka jälkeen Kuhankosken valssia on esitetty näihin päiviin saakka, nimittäin Ritakorven sovituksena. Onhan niitä ihan mukaviakin sovituksia tullut, kuten Honkosen Topin Pelimannin jäähyväiset, jota soitettiin siinä määrin, että Forssassa alkoi kiertää sellainen juttu, ettei Kehrät muuta osaakaan laulaa kuin Pelimannin jäähyväiset. Näin ajattelin sitten jättää kuorosovitukset ammatti-ihmisille. Säestävälle orkesterille olen sovituksia tehnyt näihin päiviin asti.

Kehrien orkesteri

Orkesteri vasemmalta: Elina Lintula hanuri (kotipaikka Forssa/tullut kuoroon -97), Kauko Laitinen hanuri (Forssa/-78), Mikko Tamminen kitara (Forssa/-79), Mika Aarrelinna basso. Kuvasta puuttuu Tuomo Väkevö basso. Vahvistuksena konserteissa ovat tilanteen mukaan olleet Timo Oikonen, Mare Kutser, Osmo Mansukoski, Jaakko Heikkilä ja Keijo Koski.

Laulajat äänittäin

***Sopraanot** takaa vasemmalta: Maritta Lintula (Forssa/-98), Mona Timonen (Forssa/-99), Leena Miettinen (Humppila/-90), Tuija Nikkanen (Ypäjä/-94), Leena Tasala (Forssa/-82). **Ed. vas.** Hannele Sankari (Forssa/-98), Niina Kenni (Forssa/-98), Tuula Peltonen (Jokioinen/-97), Erja Suvanto (Forssa/-84), Eine Latva-Kokko (Jokioinen/-84), Milka Schalin/-00). Kuvasta puuttuu Rauni Vähä-Pietilä (Forssa/-82).*

***Altot** takaa vasemmalta: Merja Kangasniemi (Tammela/-95), Tarja Merivirta (Forssa/-85), Ulla Hannula (Forssa/-85). **Ed. vas.** Annele Kasurinen (Forssa/-99), Päivi Kangasniemi (Tammela/-95), Kirsi Rosenqvist (Forssa/-87), Leila Hirsimäki (Forssa/-98). Kuvasta puuttuu Sirpa Oksa (Forssa/-90).*

Tenorit takaa vasemmalta: Raimo Rämö (Forssa/-99), Pentti Ruuttunen (Jokioinen/-99), Matti Mathlin (Jokioinen/-97). Ed. vas. Ilmari Kaarineva (Urjala/-88), Mikko Könkö (Tammela/-82), Kari Saarinen (Forssa/-97). Kuvasta puuttuu Ensio Jokinen (Forssa/-97).

Bassot takaa vasemmalta: Simo Huovinen (Kerava/-99), Olli Holmberg (Forssa/-83), Tuomo Kiiskinen (Jokioinen/-99). Ed. vas. Timo Peltonen (Forssa/-96). Teuvo Nyysönen (Forssa/-94), Markku Jokinen (Forssa/-93).